

af 27de November 1877, saa naar det siges, at man indfører noget nyt, som ikke er prøvet her i Landet, tror jeg heller ikke, den Betragtning holder Stik; jeg tror, at det, Folketinget foreslaar, er i alt Fald delvis prøvet her til Lands i mange Aar. Jeg har endvidere Følelsen af, at det System, man gik over til ved Organisationsplanen af 1887, ikke er fordelagtigere, i alt Fald ikke kan antages at være fordelagtigere end den forrige Plan. Det blev den Gang gjort gældende, at naar vi gik over til denne Organisationsplan, vilde Driften i Virkeligheden blive billigere og bringe en væsentlig større Indtægt, et større Overskud, og at særlig Fællesbestyrelsen vilde bedre kunne benytte det tilstedeværende Personel og Materiel, og at Antallet af Funktionærer og Embedsmænd noget kunde indskrænktes. Men Centralforvaltningens Personel udgjorde, saa vidt jeg husker, den Gang 199; nu udgør Centralforvaltningens Personel 252, saa der er ikke Tale om Indskrænkning, men om en temmelig betydelig Udvidelse. Af disse Grunde tillader Mindretallet sig at indstille Lovforslaget til Vedtagelse, saaledes som det foreligger fra det andet Ting.

For øvrigt skal jeg tilføje, at uagtet jeg altsaa saaledes er grunduenig med Flertallet angaaende Vændingsforslaget under Nr. 1 heri Betænkningen, og hvad deraf følger, saa udelukker det jo ikke, at jeg godt kan være enig med Flertallet i forskellige mindre Vændringer, som gaa ud paa Redaktionsændringer og forskellige Forbedringer navnlig med Hensyn til de mindre Bestillingsmænd, men jeg er enig med Formandens Udtalelser ved Begyndelsen af Mødet i, at der ikke er nogen særlig Grund til at foretage Afstemning over alle disse mindre Vændingsforslag; de kunne godt finde deres Afgørelse ved Afstemningen under Nr. 1. Dette Vændingsforslag indeholder jo den væsentlige, egentlige Meningsforskel mellem Flertallet og Mindretallet. For øvrigt skal jeg udtale, at af disse forskellige mindre væsentlige Vændingsforslag vil jeg ikke finde noget væsentligt at indvende imod at tiltræde; 9, 11, 17, 18, 19, 20, i alt Fald delvis 22, 23, 24, 25, 29, 30, 31 og 34.

Som sagt, skønt Loven, efter hvad jeg allerede har udtalt, overlader væsentlige Dele, der vedkomme Statsbanedriften, til Ordning i Fremtiden, saa at disse væsentlige Dele ikke blive løste ved denne Lov, skal jeg alligevel være med til at deltage i Bestræbelserne for at faa noget ud af Loven, saa vidt som den rækker paa det Felt, den omfatter. Men jeg maa i alt Fald for

Djebliffet fastholde Indstillingen om, at Lovforslaget vedtages i den Affattelse, som det har faaet i det andet Ting. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte.

Judenrigsministeren (Singer Slev):

Der synes i dette Ting at være Enighed mellem Flertallet og Mindretallet om, at denne Sags Gennemførelse er ønskelig. Det samme ønskes jo af det andet Ting, og jeg haaber, at der vil blive gjort et alvorligt Slutningsforsøg paa at gennemføre Lovforslaget. Det ærede Udvalg, og særlig dets Ordfører, har megen Fortjeneste af at have bidraget til, at man kan komme til et saadan Slutningsforsøg, thi Udvalget har været i Stand til ret hurtigt, for ikke at sige meget hurtigt i Forhold til det store Arbejde, at tage Stilling til Lovforslaget, og det er ikke slet paa en saadan Maade, at man har taaet sig Arbejdet let. Tværtimod, der er stillet og begrundet en lang Række meget betydelige Vændingsforslag, og der er fremskaffet en stor Del Oplysninger af meget betydelig Interesse, tør jeg sige. Hvad disse Oplysninger angaar, have de kunnet hves forholdsvis hurtigt, fordi de i Virkeligheden ville findes spredte omkring i de tidligere Meddelelser og Bilag, der ere fremkomne, men det er jo en saa uhyre Dyrage, at man ikke kunde vente, at ærede Medlemmer skulde hente dem der ud af. Derfor har det glædet mig meget, at Udvalget og særlig den ærede Ordfører har ønsket at fremskaffe disse Oplysninger, og at den ærede Ordfører har bearbejdet dem paa den Maade, som slet er. Det vil jo nemlig være ganske klart, at medens man i det andet Ting har haft Kritikken noget stærkt for sig over for de Oplysninger, man har søgt, har man her set mere objektivt paa Sagen. Jeg siger det selvfølqelig uden derved at ville støde nogen. Man har her tillige haft ønsket om ogsaa at kunne fremdrage noget, der kunde tale for den nuværende Ordning og stille Statsbanedriften i et passende og retfærdigt Lys, og det er selvfølqelig noget, jeg kun kan paastømme. Jeg tror ikke, jeg behøver at komme ind paa disse Oplysninger, da den ærede Ordfører saa udførligt har dvælet ved dem. Det er mig en Tilfredsstillelse, at de ere forlangte, at de have kunnet gives hurtigt, og at den ærede Ordfører har givet dem en saadan Bearbejdelse, og jeg tør tro, at man vil have faaet Udbytte af at træde dem, thi det er det, det kommer an paa. Det er jo ikke nok at aftrykke Bilag til en Betænkning, det gælder om at man kan komme til at drage Nytte af dem. Det, tror jeg, jeg tør sige